

31998L0076

L 277/17

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

14.10.1998

SMĚRNICE RADY 98/76/Es

ze dne 1. října 1998,

kteřou se mění směrnice 96/26/ES o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblasti vnitrostátní a mezinárodní dopravy

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 75 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 189c Smlouvy ⁽³⁾,

- (1) vzhledem k tomu, že rozdíly mezi vnitrostátními úpravami přístupu k povolání provozovatele silniční dopravy a vzájemného uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci by mohly způsobit narušení hospodářské soutěže;
- (2) vzhledem k tomu, že by se v rámci fungování vnitřního trhu mělo v této oblasti pokračovat v procesu harmonizace tím, že budou posilována společná pravidla stanovená směrnicí 96/26/ES ⁽⁴⁾;
- (3) vzhledem k tomu, že vývoj na trhu silniční přepravy zboží, jakož i požadavky fungování vnitřního trhu vyžadují, aby byla rozšířena oblast působnosti směrnice 96/26/ES na některé kategorie provozovatelů silniční přepravy zboží vykonávané na cizí účet s využitím vozidel o malé nosnosti, jako jsou například kurýrní služby s výhradou zvláštních odchylek pro podniky provozující přepravu zboží na místní úrovni na krátké vzdálenosti a používající vozidla o maximální povolené hmotnosti více než 3,5 tuny až 6 tun;
- (4) vzhledem k tomu, že by měl být zpřísněn požadavek dobré pověsti, pokud jde o ochranu životního prostředí a profesní odpovědnost;

(5) vzhledem k tomu, že ve věci finanční způsobilosti je nezbytné stanovit vyšší minimální hodnotu dostupného jmění a rezerv, aby se tak předešlo nerovnováze na trhu, a každých pět let stanovit hodnotu euro v národních měnách členských států, které se neúčastní třetí etapy měnové unie;

(6) vzhledem k tomu, že ve věci profesní způsobilosti je nezbytné, aby uchazeči o provozování dopravy prokázali, že mají minimální harmonizovanou úroveň vzdělání ve stejných oborech a že jsou držiteli osvědčení vystaveného v souladu se srovnatelným vzorem, které potvrzuje, že jejich profesní způsobilost, zejména v obchodní oblasti, je na minimální harmonizované úrovni a na základě jednotných metod kontroly ve všech členských státech; že by měla být pro tento účel rovněž harmonizována některá hlediska pořádání zkoušek;

(7) vzhledem k tomu, že není dotčeno právo členských států pořádat pro uchazeče, kteří mají obvyklé bydliště na jejich území, povinné kurzy pro přípravu ke zkoušce, která umožní poprvé ověřit jejich profesní způsobilost;

(8) vzhledem k tomu, že v důsledku toho se úroveň znalostí, ke které se přihlíží při vydávání osvědčení o profesní způsobilosti v jednotlivých členských státech liší, aniž je dotčena směrnice 92/26/ES; že s ohledem na tyto rozdíly by se mohly vnitrostátní opatření v rámci vymezeném v příloze I zmíněné směrnice značně lišit, zejména pokud jde o kvalifikaci provozovatelů dopravy, kvalitu služeb a bezpečnost silničního provozu;

(9) vzhledem k tomu, že by bylo vhodné připustit, aby po omezenou dobu a po konzultaci Komise mohly členské státy požadovat vykonání doplňující zkoušky od osob, které nikdy předtím nezískaly osvědčení o profesní způsobilosti v některém členském státě, ale složily zkoušku profesní způsobilosti v některém členském státě, když měly obvyklé bydliště v jiném členském státě, kde zamýšlejí poprvé vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy; že tato doplňující zkouška se musí vztahovat na oblasti, ve kterých se vnitrostátní hlediska povolání liší od hledisek členského státu, v němž tyto osoby složily zkoušku, a to zejména zvláštní vnitrostátní hlediska

⁽¹⁾ Úř. věst. C 95, 24.3.1997, s. 66 a Úř. věst. C 324, 25.10.1997, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. C 287, 22.9.1997, s. 21.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. července 1997 (Úř. věst. C 286, 22. 9 1997, s. 224), společný postoj Rady ze dne 17. března 1998 (Úř. věst. C 161, 27.5.1998, s. 12) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 17. června 1998 (Úř. věst. C 210, 6.7.1998).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 124, 23.5.1996, s. 1.

obchodní, sociální, daňové a technické povahy nebo hlediska související s organizací trhu a právem společností;

- (10) vzhledem k tomu, že pro provedení směrnice 96/26/ES v Rakousku, Finsku a Švédsku je nezbytné přijmout přechodná opatření;
- (11) vzhledem k tomu, že je nezbytné pravidelně kontrolovat, zda oprávnění provozovatelé dopravy stále splňují požadavky dobré pověsti, finanční způsobilosti a profesní způsobilosti;
- (12) vzhledem k tomu, že členské státy by měly v zájmu fungování vnitřního trhu ukládat účinné, přiměřené a odrazující sankce,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 96/26/ES se mění takto:

1. V čl. 1 odst. 2:

— se první odrážka nahrazuje tímto:

„— ‚povoláním provozovatele silniční přepravy zboží se rozumí činnost jakéhokoli podniku dopravujícího zboží na cizí účet buď motorovým vozidlem, nebo jízdní soupravou,“

— se doplňuje nová odrážka, která zní:

„— ‚obvyklým bydlištěm‘ rozumí místo, kde se určitá osoba obvykle zdržuje, tj. nejméně 185 dní v kalendářním roce z důvodů osobních a profesních vazeb nebo v případě osob bez profesních vazeb z důvodu osobních vazeb vyplývajících z úzkých vztahů mezi žadatelem a místem, kde bydlí.

Za obvyklé bydliště osoby, jejíž profesní vazby jsou jinde než osobní vazby a která tedy střídavě pobývá na různých místech ve dvou nebo více členských státech, se však považuje místo jejich osobních vazeb, pokud se tam pravidelně vrací. Tato poslední podmínka se nepožaduje, pokud osoba pobývá v některém členském státě, aby zde vykonávala časově omezený úkol. Navštěvování vysoké školy nebo školy neznamená přesun obvyklého bydliště.“

2. V článku 2:

— se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Tato směrnice se nevztahuje na podniky, které vykonávají povolání provozovatele silniční přepravy zboží s motorovými vozidly nebo jízdní soupravou, jejichž maximální povolená hmotnost nepřesahuje 3,5 tuny. Členské státy však mohou pro všechny nebo některé kategorie přepravy tuto mez snížit.“

— se dosavadní odstavec 2 označuje jako odstavec 2 písmeno a) a doplňuje se nové písmeno, které zní:

„b) Pokud jde o podniky vykonávající povolání provozovatele silniční přepravy zboží s vozidly o maximální povolené hmotnosti více než 3,5 tuny až 6 tun, mohou členské státy po uvědomění Komise osvobodit od používání této směrnice nebo její části podniky, jež provozují výlučně místní dopravu, která má pouze nepatrný vliv na dopravní trh z důvodu krátkých dopravních vzdáleností.“

3. V článku 3:

— odstavci 2 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) byly odsouzeny pro závažné porušování platných předpisů týkajících se:

— podmínek odměňování a pracovních podmínek tohoto povolání nebo

— silniční přepravy zboží případně osob, a zejména předpisů týkajících se doby řízení a doby odpočinku řidičů, hmotnosti a rozměrů užitkových vozidel, bezpečnosti silničního provozu a bezpečnosti vozidel a ochrany životního prostředí, jakož i ostatních pravidel týkajících se profesní odpovědnosti.“

— odstavci 3 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) Podnik musí mít základní kapitál a rezervy ve výši nejméně 9 000 eur na jediné užívané vozidlo a nejméně 5 000 eur pro každé další vozidlo.

Pro účely této směrnice se každých pět let určuje hodnota eura v národních měnách členských států, které se neúčastní třetí etapy měnové unie. Použijí se kurzy platné první pracovní den v říjnu, které jsou zveřejněny v Úředním věstníku Evropských společenství. Vstupují v platnost dne 1. ledna následujícího kalendářního roku.“

— odstavci 3 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) Pro účely písmen a), b) a c) může příslušný orgán přijmout nebo požadovat jako důkaz potvrzení nebo ujištění poskytnuté bankou nebo jinou řádně oprávněnou institucí. Toto potvrzení nebo ujištění může být poskytnuto formou bankovní záruky nebo zástavy nebo jistoty nebo jakýmkoli jiným obdobným prostředkem.“

— se odstavce 4 nahrazuje tímto:

„4.a) Splnění podmínky profesní způsobilosti spočívá v získání znalostí odpovídajících úrovni vzdělání stanovené v příloze I v oborech, které jsou v ní vyjmenovány. Zjišťuje se na základě povinné písemné zkoušky, která může být doplněna ústní zkouškou pořádanou ve formě vymezené v příloze I orgánem nebo subjektem určeným pro tento účel členským státem.

b) Členské státy mohou od zkoušky osvobodit uchazeče, kteří prokáží nejméně pětiletou praktickou zkušenost v dopravním podniku na řídicí úrovni, pokud tito uchazeči složí kontrolní zkoušku, kterou upraví členské státy v souladu s přílohou I.

c) Členské státy mohou držitele některých vysokoškolských diplomů nebo technických diplomů, které prokazují dobrou znalost oborů vyjmenovaných v seznamu v příloze I a které pro tento účel zvláště vymezí, osvobodit od zkoušky z oborů, kterých se tyto diplomy týkají.

d) Jako důkaz profesní způsobilosti musí být předloženo potvrzení vydané orgánem nebo subjektem uvedeným v písmenu a). Toto potvrzení se vystavuje v souladu se vzorem osvědčení uvedeným v příloze Ia.

e) Pro uchazeče, kteří zamýšlejí skutečně a trvale řídit podniky zajišťující výlučně vnitrostátní dopravu mohou členské státy stanovit, že znalosti, ke kterým se přihlíží při zjišťování profesní způsobilosti, se vztahují pouze na obory týkající se vnitrostátní dopravy. V tomto případě uvádí potvrzení profesní způsobilosti, jehož vzor je uveden v příloze Ia, že držitel potvrzení je výlučně oprávněn k výkonu skutečného a trvalého řízení podniků

provozujících výlučně dopravu uvnitř členského státu, který potvrzení vydal.

f) Po konzultaci Komise může členský stát požadovat, aby každá fyzická osoba, která je držitelem osvědčení o profesní způsobilosti vydaného příslušným orgánem v jiném členském státě po 1. říjnu 1999, přičemž měla obvyklé bydliště v prvním členském státě, složila doplňující zkoušku uspořádanou orgánem nebo subjektem určeným pro tento účel prvním členským státem. Doplňující zkouška se týká specifických znalostí týkajících se vnitrostátních hledisek povolání provozovatele silniční dopravy v prvním členském státě.

Tento bod se uplatňuje po dobu tří let od 1. října 1999. Toto období může Rada na návrh Komise postupem podle Smlouvy prodloužit na další období nejvýše pěti let. Vztahuje se pouze na fyzické osoby, které v okamžiku získání osvědčení o profesní způsobilosti za podmínek uvedených v prvním pododstavci dosud v členském státě zmíněné osvědčení neobdržely.“

4. V článku 5:

— se v odstavci 1 doplňuje nová odrážka, která zní:

„— 1. lednem 1995 pro Rakousko, Finsko a Švédsko,“

— odst. 2 prvním pododstavci se po odrážce začínající slovy „po 2. říjnu 1989“ doplňuje nová odrážka, která zní:

„— po 31. prosinci 1994 a před 1. lednem 1997 pro Rakousko, Finsko a Švédsko,“

— odstavci 2 se na konci prvního pododstavce po odrážce začínající slovy „1. červnem 1992“ doplňuje nová odrážka, která zní:

„— 1. lednem 1997 pro Rakousko, Finsko a Švédsko,“

— se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3.a) Všechny podniky oprávněné vykonávat povolání provozovatele silniční dopravy před 1. říjnem 1999 musí, pokud jde o vozový park, kterým k tomuto dni disponují, splňovat podmínky čl. 3 odst. 3 nejpozději do 1. října 2001.

Tyto podniky musí nicméně splňovat podmínky čl. 3 odst. 3 pro veškerá doplnění vozového parku provedená po 1. říjnu 1999.

- b) Podniky vykonávající povolání provozovatele silniční přepravy zboží před 1. říjnem 1999 vozidly o maximální povolené hmotnosti vyšší než 3,5 tuny a nižší než 6 tun musí nejpozději do 1. října 2001 splňovat podmínky čl. 3 odst. 3.“

5. V čl. 6 odst. 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Členské státy zajistí, aby příslušné orgány pravidelně a nejméně každých pět let kontrolovaly, zda podniky stále splňují podmínky dobré pověsti, finanční způsobilosti a profesní způsobilosti.

Není-li v okamžiku kontroly splněna podmínka finanční způsobilosti, avšak hospodářská situace podniku dává tušit, že podmínka finanční způsobilosti bude v dohledné budoucnosti opět splněna, a to trvale, na základě finančního plánu, mohou příslušné orgány udělit doplňující lhůtu nejvýše jeden rok.“

6. V článku 7:

— odstavci 1 se zrušují slova: „...závažně nebo opakovaně méně závažně...“.

— se stávající odstavec 2 zrušuje a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

7. V článku 8:

— odstavci 2 se zrušují slova „nebo za důkaz, že neprodělal úpadek,“

— odstavci 4 se zrušuje poslední věta.

8. V čl. 10 odst. 3 se datum 1. lednem 1990 nahrazuje datem stanoveným v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice.

9. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 10a

Členské státy zavedou právní úpravu sankcí za porušování vnitrostátních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí

a přijmou veškerá nezbytná opatření, aby zajistily uplatňování těchto sankcí. Takto zavedené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 10b

Od 1. října 1999 uznávají členské státy jako dostatečný důkaz profesní způsobilosti potvrzení odpovídající vzoru osvědčení uvedenému v článku 1a vystavenému orgány nebo subjekty určenými k tomuto účelu ostatními členskými státy.“

10. Příloha I se nahrazuje přílohou I této směrnice a doplňuje se příloha Ia uvedená v příloze II této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 1. října 1999. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státním.

V Lucemburku dne 1. října 1998.

Za Radu

předseda

C. EINEM

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

I. SEZNAM OBORŮ UVEDENÝCH V ČL. 3 ODST. 4

Znalosti, ke kterým členské státy přihlížejí pro uznání profesní způsobilosti, se musí týkat alespoň oborů uvedených v tomto seznamu pro silniční přepravu zboží a osob. V těchto oborech musí uchazeči o provozování silniční dopravy dosáhnout úroveň znalostí a praktických schopností nezbytnou pro řízení dopravního podniku.

Minimální úroveň znalostí, jak je uvedena níže, nesmí být nižší než úroveň 3 struktury úrovní vzdělávání uvedené v příloze rozhodnutí 85/368/EHS ⁽¹⁾, to znamená úroveň dosaženou vzděláním dosaženým při úplné povinné školní docházce doplněné buď odborným vzděláním a další technickou přípravou, nebo technickým vzděláním nebo jiným středoškolským vzděláním.

A. Prvky občanského práva

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát hlavní typy smluv používaných v silniční dopravě a práva a povinnosti, které z nich vyplývají;
2. být schopen sjednat právně platnou smlouvu o přepravě, zejména s ohledem na podmínky přepravy;

Silniční přeprava zboží

3. být schopen posoudit reklamaci svého zmocněnce týkající se škod vyplývajících buď ze ztráty nebo poškození zboží během přepravy, nebo způsobených zpožděním a účinky této reklamace na smluvní odpovědnost;
4. znát pravidla a povinnosti vyplývající z Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (CMR);

Silniční osobní doprava

5. být schopen posoudit reklamaci svého zmocněnce týkající se škod způsobených cestujícím nebo jejich zavazadlům při nehodě, ke které došlo během přepravy, nebo týkající se škod vzniklých v důsledku zpoždění a účinky této reklamace na smluvní odpovědnost.

B. Prvky obchodního práva

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát podmínky a formality stanovené pro provozování obchodu a obecné povinnosti obchodníků (evidence, vedení záznamů atd.) a důsledky vyhlášení úpadku;
2. mít přiměřené znalosti různých forem obchodních společností a pravidel upravujících jejich zakládání a fungování.

C. Prvky sociálního práva

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát úlohu a fungování jednotlivých sociálních institucí působících v odvětví silniční dopravy (odborníky, podnikové výbory, zástupci zaměstnanců, inspektoři práce atd.);

2. znát povinnosti zaměstnavatelů v oblasti sociálního zabezpečení;
3. znát pravidla pro pracovní smlouvy týkající se různých kategorií zaměstnanců podniků silniční dopravy (typy smluv, povinnosti stran, pracovní podmínky a pracovní doba, placená dovolená, odměňování, ukončení smlouvy atd.);
4. znát nařízení (EHS) č. 3820/85 ⁽²⁾ a nařízení (EHS) č. 3821/85 ⁽³⁾ a praktická prováděcí opatření k těmto nařízením.

D. Prvky daňového práva

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména znát předpisy upravující:

1. DPH dopravních služeb;
2. daň z provozu motorových vozidel;
3. daně z určitých silničních nákladních vozidel používaných pro silniční přepravu zboží, jakož i mýtné a poplatky za užívání určité infrastruktury;
4. daně z příjmů.

E. Obchodní a finanční správa podniku

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. znát právní předpisy a zvyklosti týkající se používání šeků, směnek, vlastních směnek, kreditních karet a dalších prostředků nebo způsobů placení;
2. znát různé formy úvěrů (bankovní úvěr, dokumentární akreditiv, záruky, hypoteční úvěr, leasing, pronájem, faktoring atd.) a poplatky a závazky z toho plynoucí;
3. vědět, co je rozvaha, jak je sestavována a jak ji vykládat;
4. být schopen číst a vyložit výkaz zisků a ztrát;
5. být schopen posoudit finanční situaci a rentabilitu podniku, zejména na základě finančních ukazatelů;
6. být schopen vypracovat rozpočet;
7. znát jednotlivé prvky nákladů (pevné náklady, proměnné náklady, provozní kapitál, odpisy atd.) a být schopen vypočítat náklady na vozidlo, na kilometr, na cestu nebo na tunu;
8. být schopen sestavit organizační schéma týkající se všech zaměstnanců podniku a vypracovat pracovní plány atd.;
9. znát zásady marketingu, propagace prodeje dopravních služeb, zpracování záznamů o zákaznících, reklamy, vztahů k veřejnosti atd.;
10. znát různé druhy pojištění týkající se silniční dopravy (pojištění odpovědnosti, osob, věcí, zavazadel) a záruky a závazky z toho plynoucí;
11. znát využití telematiky v oblasti silniční dopravy.

Silniční přeprava zboží

12. být schopen uplatňovat pravidla týkající se fakturace služeb silniční přepravy zboží a rozumět významu a důsledkům INCOTERMS;
13. znát různé kategorie pomocných dopravních služeb, jejich úlohu, funkce a případně jejich statut;

Silniční osobní doprava

14. být schopen uplatňovat pravidla týkající se sazebníků a tvorby cen ve veřejné a soukromé přepravě osob;
15. být schopen uplatňovat pravidla fakturování služeb silniční přepravy osob.

F. Přístup na trh*Silniční přeprava zboží a osob*

Uchazeč musí zejména:

1. znát pracovní předpisy upravující silniční dopravu na cizí účet, pronájem vozidel pro průmyslové použití, subdodavatelské smlouvy, zejména předpisy upravující organizaci povolání, přístup k povolání, oprávnění k provozování silniční dopravy uvnitř Společenství a vně Společenství, kontroly a sankce;
2. znát předpisy upravující zakládání podniků silniční dopravy;
3. znát různé dokumenty požadované pro výkon služeb silniční dopravy a být schopen zavést kontrolní postupy zajišťující, aby požadované dokumenty týkající se každé uskutečněné přepravy, zejména dokumenty týkající se vozidla, řidiče, zboží nebo zavazadel, byly uchovávány jak v podniku, tak ve vozidlech;

Silniční přeprava zboží

4. znát předpisy upravující organizaci trhu silniční přepravy zboží, manipulaci s nákladem a logistiku;
5. znát formality při přechodu hranic, úlohu a obsah dokladů T a karnetů TIR a závazky a odpovědnost vyplývající z jejich uplatňování;

Silniční osobní doprava

6. znát předpisy upravující organizaci trhu silniční osobní dopravy;
7. znát předpisy pro zřizování služeb silniční osobní dopravy a být schopen sestavovat dopravní plány.

G. Technické normy a provoz*Silniční přeprava zboží a osob*

Uchazeč musí zejména:

1. znát pravidla týkající se hmotnosti a rozměrů vozidel v členských státech a postupy týkající se výjimečných přeprav odchylovajících se do těchto pravidel;
2. být schopen zvolit si podle potřeb podniku vozidla a jejich součásti (karoserie, motor, převodový systém, brzdový systém atd.);
3. znát formality týkající se schvalování typu, evidence a technické kontroly těchto vozidel;
4. být schopen přihlížet k opatřením, která mají být přijata k boji proti znečištění ovzduší výfukovými plyny motorových vozidel;
5. být schopen sestavit plány pravidelné údržby vozidel a jejich vybavení;

Silniční přeprava zboží

6. znát různé druhy manipulačních zařízení a nakládacích zařízení (zadní zvedací plošiny, kontejnery, palety atd.) a být schopen zavádět postupy a vydávat pokyny pro nakládku a vykládku zboží (rozdělování zboží, stohování, ukládání, zamezování pohybu zboží atd.);
7. znát různé techniky kombinované dopravy po železnici a silnici;

8. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě nebezpečných věcí a odpadů, zejména postupy vyplývající ze směrnice 94/55/ES ⁽⁴⁾, směrnice 96/35/ES ⁽⁵⁾ a nařízení (EHS) č. 259/93 ⁽⁶⁾;
9. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě rychle se kazících potravin, zejména postupy vyplývající z Dohody o mezinárodních přepravách zkazitelných potravin a o specializovaných prostředcích určených pro tyto přepravy (ATP);
10. být schopen zavést postupy zajišťující dodržování předpisů o přepravě živých zvířat.

H. Bezpečnost silničního provozu

Silniční přeprava zboží a osob

Uchazeč musí zejména:

1. vědět, jaká kvalifikace je požadována od řidičů (řidičský průkaz, lékařská osvědčení, potvrzení o způsobilosti atd.);
2. být schopen učinit kroky zajišťující, aby řidiči dodržovali pravidla silničního provozu, zákazy a omezení platná v jednotlivých členských státech (omezení rychlosti, přednost v jízdě, zastávky a parkování, používání světel, silniční značky atd.);
3. být schopen vypracovat pokyny pro řidiče týkající se kontroly dodržování bezpečnostních předpisů upravujících jednak stav vozidel, vybavení a nákladu, a jednak bezpečné řízení;
4. být schopen přijmout postupy řízení v případě nehody a odpovídající postupy, aby se předcházelo opakování nehod nebo vážnému porušování předpisů;

Silniční osobní doprava

5. mít základní znalosti o silniční síti členských států.

II. POŘÁDÁNÍ ZKOUŠEK

1. Členské státy pořádají povinné písemné zkoušky, které mohou doplnit ústní zkouškou, aby ověřily, zda uchazeč o provozování silniční dopravy má úroveň znalostí v oborech uvedených v části I požadovanou podle zmíněné části, zejména schopnost používat odpovídající nástroje a pracovní postupy a plnit stanovené výkonné a koordinační úkoly.
 - a) Povinná písemná zkouška má tyto dvě části:
 - písemné otázky obsahující buď otázky s výběrem odpovědí (čtyři možné odpovědi), nebo otázky vyžadující přímou odpověď, nebo kombinaci obou těchto systémů,
 - písemná praktická cvičení/písemné studie případu.Minimální doba každé z těchto částí je dvě hodiny.
 - b) Je-li pořádána ústní zkouška, mohou členské státy podmínit účast úspěšným složením písemné zkoušky.
2. Pořádají-li členské státy rovněž ústní zkoušku, musí pro každou ze tří částí stanovit vážení bodů, které nesmí být nižší než 25 % a vyšší než 40 % z celkového počtu bodů, které mohou být uděleny.

Pořádají-li členské státy pouze písemnou zkoušku, musí pro každou část stanovit vážení bodů, které nesmí být nižší než 40 % a vyšší než 60 % z celkového počtu bodů, které mají být uděleny.

3. Ve všech částech musí uchazeč získat v průměru nejméně 60 % z celkového počtu bodů, které jsou udělovány, přičemž v žádné části nesmí dosáhnout méně než 50 % z možných bodů. Členský stát může výlučně u jedné části snížit procentní hodnotu z 50 % na 40 %.

-
- (¹) Rozhodnutí Rady 85/368/EHS ze dne 16. července o srovnatelnosti kvalifikací získaných odborným vzděláváním mezi členskými státy Evropského společenství (Úř. věst. L 199, 31.7.1985, s. 56).
- (²) Nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 ze dne 20. prosince 1985 o harmonizaci některých sociálních právních předpisů v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 1).
- (³) Nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 ze dne 20. prosince 1985 o záznamovém zařízení v silniční dopravě (Úř. věst. L 370, 31.12.1985, s. 8). Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 1056/97 (Úř. věst. L 154, 12.6.1997, s. 21).
- (⁴) Směrnice Rady 94/55/ES ze dne 21. listopadu 1994 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se silniční přepravy nebezpečných věcí (Úř. věst. L 319, 12.12.1994, s. 7). Směrnice pozměněná směrnicí Komise 96/86/ES (Úř. věst. L 335, 24.12.1996, s. 43).
- (⁵) Směrnice Rady 96/35/ES ze dne 3. června 1996 o jmenování a odborné způsobilosti bezpečnostních poradců pro přepravu nebezpečných věcí po silnici, železnici a vnitrozemských vodních cestách (Úř. věst. L 145, 19.6.1996, s. 10).
- (⁶) Nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole (Úř. věst. L 30, 6.12.1993, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 120/97 (Úř. věst. L 22, 24.1.1997, s. 14).“
-

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA Ia

EVROPSKÉ SPOLEČENSTVÍ

(Pevný běžový papír - formát DIN A4)

(Znění vyhotovené v úředním jazyce, úředních jazycích nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, který vydává potvrzení)

Rozlišovací značka dotčeného členského státu ⁽¹⁾Název příslušného orgánu nebo subjektu ⁽²⁾**OSVĚDČENÍ PROFESNÍ ZPŮSOBILOSTI PRO VNITROSTÁTNÍ
[A MEZINÁRODNÍ] ⁽³⁾ SILNIČNÍ PŘEPRAVU ZBOŽÍ [OSOB] ⁽³⁾**

Č....

My ⁽²⁾, tímto osvědčujeme:(a) že ⁽⁴⁾

narozen(a) v dne

úspěšně složil(a) zkoušky (roku:; období) ⁽⁵⁾ požádané pro udělení osvědčení o profesní způsobilosti pro vnitrostátní [a mezinárodní] ⁽³⁾ silniční přepravu zboží [osob] ⁽³⁾ v souladu s ⁽⁶⁾(b) že osoba uvedená v písmenu a) je oprávněna uplatnit svou profesní způsobilost v podniku pro silniční přepravu zboží [osob] ⁽³⁾:

- provozujícím výlučně vnitrostátní dopravu v členském státě, který vydal osvědčení ⁽³⁾,
- provozujícím mezinárodní dopravu ⁽³⁾.

Toto osvědčení je dostatečným důkazem profesní způsobilosti uvedené v čl. 10 odst. ⁽¹⁾ směrnice Rady 96/26/ES ze dne 29. dubna 1996 o přístupu k povolání provozovatele silniční přepravy zboží a provozovatele silniční přepravy osob, jakož i o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, s cílem umožnit účinný výkon svobody usazování těchto dopravců v oblastech vnitrostátní a mezinárodní dopravy.

Vydáno v, dne

..... ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Rozlišovací značka státu: (B) Belgie, (DK) Dánsko, (D) Německo, (GR) Řecko, (E) Španělsko, (F) Francie, (IRL) Irsko, (I) Itálie, (L) Lucembursko, (NL) Nizozemsko, (A) Rakousko, (P) Portugalsko, (FIN) Finsko, (S) Švédsko, (UK) Spojené království.

⁽²⁾ Orgán nebo subjekt předběžně určený každým členským státem Evropského společenství, aby vydával toto potvrzení.

⁽³⁾ Nehodící se škrtněte.

⁽⁴⁾ Příjmení a jména; místo a datum narození.

⁽⁵⁾ Identifikace zkoušky.

⁽⁶⁾ Odkaz na ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých v této oblasti v souladu s výše uvedenou směrnicí.

⁽⁷⁾ Razítko a podpis příslušného orgánu nebo subjektu, který vydává potvrzení.“